

BÀI 9.

10.

Lưu diễn Mỹ Tho (tỉnh Tiền Giang). thứ Năm 20/1/1977

Bốn ngày hát Mỹ Tho, chẳng một tí hứng thú nào trên công việc. Trong chuyến đi không có Yên Trang. Tôi thiếu nhiều quá trong thời gian này, nhưng nỗi thiếu lớn nhất là một tình bạn. Có một sự rấp tâm thù ghét từ phía người trưởng ban nhạc đối riêng về tôi chỉ vì "cái gì đó" nơi tôi, không biết được. Sự lãnh đạm bề ngoài hay nổi kiêu hãnh trên vóc dáng đã khiến ông ta không thể chấp nhận mà chỉ muốn tìm cách trừ khử đi.

Lúc sau này hay nhận thư Quốc, những tờ thư ngắn khô khan nhưng xúc tích cả một tấm tình và nỗi hy vọng xây đắp tương lai, để có lúc tôi đã tự hỏi lòng rằng "*Liệu tôi có đang một lần nữa buông rơi cái hạnh phúc bình thường trong tầm tay?*"

□

Mỹ Tho, thứ Sáu 21/1/1977

Mất sợi giây chuyền bằng vàng trắng có cây Thánh giá thật đẹp của Mẹ cho, tôi đã bỏ quên trong phòng tắm tập thể ngày hôm nay. Tinh thần xuống dốc không ít theo điều đó.

□